

CORRECTIONELE RECHTBANK TE LEUVEN

25 MEI 2005

Inzake: Openbaar ministerie, Sam V, Emmanuel T, Burgerlijke partijen;

Tegen: Chris S, Kristof J,

Beklaagd: L op 31 augustus 2003

A. DE EERSTE

Bij inbreuk op de artikelen 1 lid 1, 2 en 6 van de wet van 30juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals gewijzigd bij de wet van 12 april 1994, bij het leveren of bij het aanbieden van een levering van een dienst, van een goed of van het genot ervan, discriminatie te hebben bedreven jegens Sam V en Emmanuel T (persoon) wegens zijn ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit

B. DE TWEEDE

Bij inbreuk op de artikelen 1 lid 1, 2 en 6 van de wet van 30juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals gewijzigd bij de wet van 12 april 1994, bij het leveren of bij het aanbieden van een levering van een dienst, van een goed of van het genot ervan, discriminatie te hebben bedreven jegens Sam V (persoon) wegens zijn ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit

(...)

De rechtbank beslissende op tegenspraak;

Overwegende dat beide beklaagden als portier-buitenwipper worden vervolgd om, op 31 augustus 2003 twee personen te hebben gediscrimineerd om reden van racistische aard.

Overwegende dat artikel 1 van de wet van 30 juli 1981 stelt dat als discriminatie dient aanzien ondermeer “elke vorm van uitsluiting... op terreinen van het maatschappelijk leven... en deze beperkt”;

Dat ontegensprekelijk het weigeren van toegang tot openbare gelegenheden hieronder kan vallen;

Dat beide beklaagden de tegen hen neergelegde klachten betwisten;

Overwegende dat eerste beklaagde nopens de feiten een zeer tegenstrijdige verklaring aflegt, dat hij inderdaad stelt dat regelmatig personen worden geweigerd met dewelke regelmatig problemen voorkomen of die dronken zijn;

dat hij er echter in één adem aan toevoegt dat hij zich de betrokken personen, welke hij zou hebben geweigerd, niet herinnert.

Dat de betrokkenen en de samen met hen ondervraagde getuigen echter formeel stellen dat toen de groep is toegekomen de vier blanken zonder probleem werden binnengelaten doch aan zowel T als Sam V (beiden van donkere huidskleur) de identiteitskaart werd gevraagd;

dat beklaagde toen zou hebben verklaard dat hij van zijn baas de opdracht had aan negers hun identiteitskaart te vragen en dat zij verder zonder reden of uitleg werden geweigerd. Dat de argumentatie van eerste beklaagde dan ook niet kan worden aanvaard alwaar er terzake geen sprake was van dronkenschap en hij zich zelfs de betrokkenen niet kon herinneren zodat zeker geen sprake is van personen welke in gezegde gelegenheid voordien reeds problemen hadden gemaakt; dat alles erop wijst dat beide betrokkenen werden geweigerd enkel

en alleen om reden dat zij van donkere huidskleur waren hetgeen valt onder de hierboven deels aangehaalde definitie van discriminatie.

Overwegende dat wat tweede beklagde betreft deze zich de zes personen wel herinnert en beweert er vijf zonder probleem te hebben binnen gelaten;

dat hij de zesde persoon herkende als zijnde een vechtersbaas en hij hem zegde dat hij niet binnen mocht aangezien hij hem erkende als een probleemmaker... dat de vijf anderen in de discussie tussenkwamen.

dat de betrokkenen echter stellen dat aan iedereen de identiteitskaart werd gevraagd; dat T wel binnen mocht om reden dat hij in Leuven woonachtig is en Sam V werd geweigerd omdat hij uit het Antwerpse was;

dat nochtans de getuigen V en D evenmin woonachtig zijn in Leuven doch zonder probleem, na de identiteitskaart te hebben getoond (van blanke ras zijnde) wel werden toegelaten;

dat derhalve de verklaring van tweede beklagde eerder overkomt als een algemeen gebruikt excuus om de ware reden van weigering niet te moeten aanhalen;

dat door geen der betrokkenen wordt gesteld dat beklagde op het ogenblik van de feiten ooit zou hebben vermeld dat Sam V als ruziemaker werd geweigerd; dat derhalve de discriminatie voldoende is bewezen.

Overwegende dat de beide beklagden de hen aangeboden minnelijke schikking niet hebben aanvaard;

dat zij beiden reeds over een bepaald strafverleden - zij het voor andere feiten - beschikken; dat terzake een geldboete kan volstaan.

Op burgerrechtelijk gebed.

Overwegende dat de eis van de burgerlijke partij ontvankelijk is en als volgt gegrond.

Overwegende dat de slachtoffers terzake aanspraak kunnen maken op een symbolische morele schade.

OM DEZE REDENEN en met toepassing van de artikelen (...)

DE RECHTBANK,

VEROORDEELT,

iedere beklagde tot:

- een geldboete van honderd euro met 40 opdecimen gebracht vijfhonderd euro, of een vervangende gevangenisstraf van vijftien dagen;
- de helft van de kosten gemaakt door het openbaar ministerie begroot op 25,01 euro;

Verplicht iedere beklagde bovendien tot betaling van een bijdrage van tien euro, dit bedrag van tien euro met 45 opdecimen gebracht op vijftenvijftig euro;

Legt aan iedere veroordeelde bovendien een vergoeding van vijftentwintig euro op.

Op burgerrechtelijk gebed.

veroordeelt beide beklagden in solidum tot betaling aan elk der burgerlijke partij een bedrag van EEN EURO (1 euro) te vermeerderen met de vergoedende intresten sedert 31 augustus 2003 tot heden, waarna de gerechtelijke intresten.

Aldus gedaan en uitgesproken in de openbare terechtzitting van de negentiende kamer op de hierboven aangeduide datum waar tegenwoordig waren:

de heer P. VANDENBERGH, rechter; mevrouw W. VANVELTHOVEN, substituut;